

ע"פ 50493/04/18 - מדינת ישראל נגד רמי גרובי

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ג 50493-04-18

לפני כב' השופט רפי כרמל, אב"ד
כב' השופט כרמי מוסק
כב' השופטת שירלי רנר

המעוררת

מדינת ישראל
באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים

נגד
המשיב

רמי גרובי (עציר)
ע"י ב"כ עו"ד ארז בר צבי

פסק דין

ערעור על גזר דינו של בית משפט השלום בירושלים (כב' השופט דוד שאול גבאי ריכטר) מיום

12.3.18 בת"פ 758-03-18.

כללי

1. המשיב הורשע על יסוד הודאתו בהסגת גבול, גניבה, הונאה בכרטיס חיוב, התחזות לאחר וניסיון קבלת דבר במרמה. המערער נדון ל - 6 חודשי מאסר בפועל, הופעל עונש מאסר על תנאי בן 6 חודשים מתיק קודם (ת"פ 19978-07-15), מתוכו 3 חודשים במצטבר ו - 3 חודשים בחופף, והוטל מאסר על תנאי בן 6 חודשים ל - 3 שנים בגין העבירות בהן הורשע. הערעור מופנה כנגד קולת העונש.

2. ואלה המעשים: ביום 14.2.18 בשעה 17:30 לערך, גנב המשיב ארנקו של רופא בבית החולים שערי צדק בירושלים, מחדר הרופאים שהיה פתוח. המשיב ביצע ארבע עסקאות בכרטיס האשראי של הרופא באותו היום בשווי כולל של 575 ₪. למחרת בבוקר, ניסה המשיב למשוך מחשבון הבנק של הרופא סכום של 10,000 ₪, כשהוא מתחזה לרופא ומציג לפקידת הבנק את רישיון הנהיגה של הרופא, ללא הצלחה.

טענות הצדדים

3. המערערת עותרת להחמרת עונשו של המשיב ולהפעלה במצטבר של שני עונשי מאסר על תנאי העומדים כנגד המשיב. לעמדת המערערת, בית משפט קמא טעה בשלוש קביעות: האחת, קביעת מתחם מקל ביחס לעבירה,

שכן מדובר בארבעה שימושים וניסיון לשימוש בכרטיס אשראי, ובתופעה של גניבה בתוך בתי חולים. לשיטתה, המתחם נע בין 12 ל - 36 חודשי מאסר בפועל; השניה, גזירת עונשו של המשיב באמצע המתחם, באופן המקל עמו ללא הצדקה, שכן מדובר במי שיש לו הרשעות קודמות בגין עבירות דומות, אותן הוא מבצע באופן סידרתי, כשהוא גונב כרטיסי אשראי של רופאים, אנשי צוות ומבקרים בבית חולים ועושה שימוש בהם, תוך שאינו מורתע מכך שתלויים ועומדים נגדו עונשי מאסר על תנאי ואף לא מכך שריצה מספר רב של עונשי מאסר בפועל, שחלקם אף ארוכים; השלישית, אי הפעלת המאסר על תנאי במלואו במצטבר. לעמדת המערער, אין הצדקה להטיל חלק מהמאסר על תנאי בחופף בנסיבות דנן, נוכח העובדה שהמשיב ביצע את העבירות דנן בתוך כחודש מעת ששוחרר ממאסר ממושך בן 32 חודשים בגין עבירות דומות. כמו כן, בעברו של המשיב הופעלו 26 מאסרים על תנאי שהוטלו נגדו. כמו כן, בית משפט קמא שגה בכך שדחה את בקשת המערער להפעלת מאסר על תנאי נוסף שהיה תלוי ועומד נגד המשיב בתיק אחר (ת"פ 1562-03-04), שכן למרות שהבקשה באה לאחר מתן גזר הדין, מדובר במעשה בעל אופי מינהלי ולא שיפוטי ואינו פוגע בהגינות ההליך, כפי שקבע בית משפט קמא.

4. ב"כ המשיב ביקש לדחות את הערעור וטען כי מתחם הענישה, לו עתרה המערער בבית משפט קמא, המתחיל משנת מאסר, אינו משקף את מתחם הענישה הנוהג בעבירות דנן, הנע בין של"צ ללא הרשעה ועד מאסר מותנה או עבודות שירות. אשר להפעלת עונש המאסר מהתיק השני, נטען כי המאשימה שכחה לבקש זאת בטיעוניה לעונש, ואין לה אלא להלין על עצמה. עוד נטען כי העונש שהוטל על המשיב הינו עונש חמור של 9 חודשי מאסר בפועל, אשר נקבע נוכח עברו הפלילי של המשיב, שללא קיומו, היה ודאי נדון לעונש מאסר מותנה בלבד. כיום המשיב עבר טיפולים ויש לו מוטיבציה להשתקם.

דין

5. לזכות המשיב עומדת הודאתו במיוחס לו, שהביאה לחיסכון בזמן שיפוטי ולייעול ההליכים. כמו כן, יש להתחשב לקולה בנסיבות חייו קשות, כפי שפורט בגזר הדין. מאידך, לחובת המשיב נזקפת נסיבות ביצוע העבירות. המשיב הסיג גבול ונכנס לחדר הרופאים שדלתו היתה סגורה, מתוכו גנב ארנק של רופא, שהכיל תעודות זהות וכרטיס אשראי, ובהמשך ביצע ארבע עסקאות בכרטיס האשראי, למחרת היום, התחזה לרופא וניסה למשוך מחשבון הבנק שלו סכום כסף משמעותי, ניסיון שכשל אך בשל ערנות עובדי הבנק. בית משפט קמא עמד על הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה ממעשיו של המשיב ועל מידת הפגיעה שנגרמה. מדובר במעשים המסבים, בין היתר, נזק כלכלי ופוגעים בפרט, במסחר התקין ובחברות האשראי. לצד זאת יש לזקוף לחובת המשיב את עברו הפלילי המכביד, הכולל עשרות רבות של הרשעות, מרביתן בתחום הרכוש, בדרך המלמדת על המשכיות בביצוע עבירות דומות של גניבת ארנקים של רופאים בתוך בתי חולים ושימוש בכרטיסי האשראי הגנובים. כמו כן, המשיב ביצע את העבירות בתיק דנן מבלי שהורתע משני מאסרים על תנאי ברי הפעלה שהיו תלויים ועומדים נגדו ועשה כן תוך זמן קצר לאחר ששוחרר ממאסר ממושך בגין עבירות דומות, באופן המלמד על כישלון ההרתעה בעניינו.

שילוב הגורמים לחומרה מוביל למסקנה שיש מקום להתערב בגזר דינו של בית משפט קמא ויש להחמיר בעונשו של המערער. עברו מכביד עד למאוד. מאסרים מותנים אינם מותירים עליו השפעה והרתעה. מעשיו חוזרים ונשנים. לעניין אי הפעלת המאסר המותנה לתקופת 12 חודשים הרובץ על המשיב (בגין ת"פ 1576-03-14) - ניתן

לקבל הנמקת בית משפט קמא. עם זאת, אנו מקבלים הערעור באופן שעונש המאסר בפועל יעמוד על 9 חודשים, בהתחשב בקביעת בית משפט קמא על מיקום העונש באמצע המתחם, והמאסר המותנה לתקופת 6 חודשים שהופעל על ידי בית משפט קמא בחלקו במצטבר, יופעל במלואו במצטבר, באופן שהמשיב יירצה 15 חודשי מאסר בפועל. יתר חלקי גזר הדין יעמדו על כנם.

ניתן היום, י"ח תמוז תשע"ח, 01 יולי 2018, במעמד ב"כ המערערת ב"כ המשיב והמשיב בעצמו.

שירלי רנר, שופטת

כרמי מוסק, שופט

רפי כרמל, שופט
אב"ד